

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- เฉลิม สุทธิรักษ์. หน้าที่ความรับผิดชอบของวิทยุกระจายเสียง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมทหารสื่อสาร , 2510 .
- ชำนาญ รอดเหตุภัย. สัมมนาการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2522.
- ธีรณง เกิดสุคนธ์. การศึกษาอิทธิพลทางจริยธรรมจากสื่อละครโทรทัศน์ที่มีต่อเยาวชน : ศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- บำรุง สุขพรรณ. บทบาทของสื่อมวลชนในการเผยแพร่และปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์ต่อเยาวชนไทย. กรุงเทพมหานคร : คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.
- ปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล. “เอดูเทนเมนต์ : กลยุทธ์การใช้สื่อมวลชนเพื่อการพัฒนา”. วารสารนิเทศศาสตร์ ปีที่ 16 ฉบับเดือนเมษายน - มิถุนายน, 2541.
- ปฏิพัทธ์ กระแสอินทร์. อิทธิพลของภาพยนตร์โทรทัศน์ต่อพฤติกรรมเด็กวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2509.
- ประมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์, 2533.
- ประมะ สตะเวทิน. การสื่อสารมวลชน : กระบวนการและทฤษฎี. , พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์, 2539.

- พรชัย เสงวนเดช. การวิเคราะห์เนื้อหาด้านจริยธรรมของภาพยนตร์การ์ตูนสำหรับเด็กที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- มนต์ชัย นินนาทนนท์. อิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อเยาวชนในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่. ภาควิชาสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2526.
- รัฐจวน มินประดิษฐ์. อิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายซึ่งมาจากครอบครัวที่มีฐานะแตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.
- สมพงษ์ แต่งตาด. ความเห็นของผู้ปกครองในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
- สิริวรรณ ลอพันธุ์ไพบูลย์. การศึกษาเปรียบเทียบบทบาททางจริยธรรมของตัวละครและภาพยนตร์ชุดโทรทัศน์ไทย, จีน และญี่ปุ่น วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สุนทรী โคมิน และ สนิท สมัครการ. ค่านิยมและระบบค่านิยมไทย : เครื่องมือในการสำรวจวัด. สำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2522
- สุพัตรา คุณากาญจน์. การวิเคราะห์เนื้อหาด้านจริยธรรมในรายการโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

ภาษาอังกฤษ

- Asante, Molefi Kete & Gudykunst, William B. Handbook of International and Intercultural Communication. : Sage, 1995.
- Auter, P. J. TV that talks back : An experimenatal validation of a parasocialinteraction scale. Journal of Broadcasting & Electronic Media,36, 1992 : 173-181.

- Bandura, A. Social Learning Theory. Englewood Cliffs : Prentice Hall, 1977.
- Berger, C.R., & Calabrese, R.J. Some explorations in initial interaction and beyond : Toward a development theory of interpersonal communication. Human Communication Research,1, 1975 : 99-112.
- Brown, W.J. Socio-cultural influences of pro-development soap operas in Third World. Journal of Popular Film and Television, 19, 1992 : 157-164.
- Cambridge, V. Radio soap operas : The Jamaican experience 1978-1989. Studies in Latin American Popular Culture (Volume II), 1992 : 93-109.
- Cohen, J. Statistical power analysis for the behavioral sciences (2nd ed.). Hillsdale, NJ : Erlbaum, 1988.
- Entertainment Section. The Nation (21 June 1998) : 23
- Hall, E.T. Beyond culture. New York : Doubleday, 1976.
- Horton D. & Wohl, R.R. Mass communication and parasocial interaction : Observations on intimacy at a distance. Psychiatry, 19, 1956 : 215-229.
- Infante, D. A., Rancer, A.S., & Womack, D.F. Building communication theory. IL : Waveland Press, 1993.
- Kincaid, D.L., Rimon, J. G., Piotrow, P.T., & Coleman, P.L. The enter-educate approach : Using entertainment to change health behavior. A paper presented at the annual meeting of the Population Association of America, Denver, 1992.
- Koenig, F., & Lessan, G. Viewers' relationship to television personalities. Psychological Reports, 57, 1985 : 263-266.

Levy, M.R. Watching TV news as parasocial interaction. Journal of Broadcasting, 23, 1979 : 69-80.

Lozano, E., & Singhal, A. Melodramatic television serials : Mythical narratives for education. Communications : The European Journal of Communication, 18(4), 1993 : 115-127.

McCroskey, J.C., Richmond, V.P. & Daly, J.A. The development of a measure of perceived homophily in interpersonal communication. Human Communication Research, 1, 1975 : 323-332.

Meyrowitz, J. Television and interpersonal behavior : Codes of perception and response. In G. Gumpert & R. Chathcart (Eds). In inter/media : Interpersonal communication in media world. NY : Oxford Press, 1982.

Nariman, H Soap opera for social change : Toward a methodology for entertainment education television. London : Praeger, 1993.

Parichart Sthapitanonda Sarobol & Singhal, Arvind Cultural Shareability, Role Modeling, and Para-Social Interaction in an Entertainment-Education Film : The Effects of "Karate Kids" on Thai Street Children. : 1-30 Papper presented at the 1998 International Broadcasting Symposium on the Youth and Global Media, Manchester, England, 1998.

Rogers, E.M., Aikat S., Change, S., Poppe, P. & Sopory, P. Preceeding from the Conference on Entertainment-Education for Social Change. Los Angeles, CA Annenberg School of Communications, University of Southern California, 1989.

Rogers, E.M., & Shefner-Rogers, C.L. A history of the entertainment-education strategy. Paper presented to the Center for Disease Control and Prevention's Conference on Using entertainment-education to reach a Generation at Risk, Atlanta, February, 1994.

- Rokeach, M Change and stability in America value systems, 1968–1971. In M. Rokeach (Ed.), Understanding human values : Individual and societal. New York : Free Press, 1979.
- Rokeach, M. The nature of human value. New York :The Free Press, 1973.
- Rosengren, K.E. & Windahl, S. Mass media consumption as a functional alternative. In D. McQuail (Ed.), Sociology of mass communications (pp. 166–194). Middlesex, England : Penguin, 1972.
- Rosengren, K.E. & Windahl, S. Mass media use : causes and effects. International Zeitschrift fuer Kommunikations-forschung 2,1976.
- Rosengren, K.E., Windahl, S., Hakansson, P., & Johnsson-Smaragdi, U. Adolescents' TV relations: Three scales. Communication Research,3, 347–365, 1976.
- Rubin, R.B., & McHugh, M.P. Development of parasocial interaction relationships. Journal of Broadcasting & Electronic Media,31, 1987 : 279–292.
- Rubin, A.M. & Perse, E.M. Audience activity and soap opera involvement : A uses and effects investigation. Human Communication Research, 14, 1987 : 246–268.
- Rubin, A.M. Parasocial interaction. In R.B. Rubin, P. Palmgreen, and H.E. Sypher (Eds.), Communication research measures : A source book, NY : Guilford, 1994.
- Rubin, A.M., Perse, E.M. & Powell, R.A. (1985). Loneliness, parasocial interaction, and local television news viewing. Human Communication Research, 12, 1985 : 155–180.
- Shefner-Rogers, Rogers, & Singhal, A. Parasocial interaction and the television soap operas “Simplemente Maria” and “Oshin” : Implications for entertainment-education television soap operas. Paper presented the 46th Annual conference of the International Communication Association, Chicago, Illinois, 1994.

Singhal, A. & Rogers, E.M. Prosocial television for development in India. In R.E. Rice and C. Atkin (Eds.), Public communication campaigns (pp. 331-350). Newbury, CA: Sage, 1989.

Singhal, A., Rogers, E.M., & Obregon, R. Simplemente Maria and formation of the entertainment-education strategy, School of Interpersonal Communication, Ohio University at Athens, 1993

Singhal, A., Rogers, E.M., & Brown, W.J. Harnessing the potential of entertainment-education telenovelas. Gazette,51, 1993 : 1-8.

Singhal, A., Obregon, R., & Rogers, E.M. Reconstructing the Story of Simplemente Maria, the most popular telenovela in Latin America of all time. Gazette,54, 1994 : 1-15.

Singhal, A., & Svenkerud, P. Pro-socially shareable entertainment television programs : A programming alternative in developing countries. The Journal of Development Communication, 1994.

Singhal, A. & Rogers, E.M. Persuasion and planned social change. In E. Bettinghaus and Cody, M.J. (eds), Persuasive communication, fifth edition (pp.379-397), New York : Harcourt brace college publishers, 1994.

Singhal, A., & Brown, W.J. Entertainment-education : Where has it been? Where is it going ? Paper presented at the 45th Annual conference of the International Communication Association, Albuquerque, New Mexico, 1995.

Singhal, A., Rogers, E.M., & Obregon, R. Simplemente Maria and formation of the entertainment-education strategy, Unpublished manuscript. School of Interpersonal Communication, Ohio University at Athens, 1995

Singhal, A.(in preparation). Entertainment-Education & Social Change.

Svenkerud, P.J., Rahoi, R.L., & Singhal, A. Incorporating ambiguity and archetypes in entertainment-education programming : Lessons learned from “Oshin”, Gazette, 55 (3), 1995 : 151-167.

Schramm, Wilbur, Television in the Lives of our Children, Califomic. Stanford University Press, 1961.

Turner, J. R. Interpersonal and psychological predictors of parasocial interaction with different television performers, Communication Quarterly, 44, 1993 : 443-453.

Udornpim, Kant The Impacts of Culturally-Sharable Entertainment Education Programs : A study of the Japanese TV program, “Oshin”, in Thailand, 1997 : 12-18

Windahl, S., Signitzer, B., & Olson, J.T. Using communication theory. London : Sage, 1992.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก : เครื่องมือที่ใช้ในโครงการวิจัย

แบบสอบถาม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อต้องการข้อมูลไปใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาผลกระทบของภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” ที่มีต่อผู้ชมในกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามชุดที่.....วันที่/...../.....

ตอนที่ 1 : การมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมที่นำเสนอ (Cultural Shareability)

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” มีความเหมาะสมต่อการออกอากาศในประเทศไทย					
2. เนื้อหาของภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” มีความสอดคล้องกับความเชื่อของคนไทย					
3. เนื้อหาของภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” มีความสอดคล้องกับค่านิยมของสังคมไทย					
4. วัฒนธรรมที่นำเสนอในภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” เข้ากันได้กับวัฒนธรรมไทย					
5. ข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหาและสิ่งต่าง ๆ ที่นำเสนอในภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” ได้เป็นอย่างดี					
6. วิถีชีวิตของตัวละครในภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” มีลักษณะแตกต่างวิถีชีวิตของคนไทย					
7. ชื่อของตัวละครนั้นเหมาะสมแล้วที่เป็นภาษาจีน ไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนเป็นภาษาไทยเมื่อนำมาฉายในเมืองไทย					
8. ข้าพเจ้าสามารถพบกับคนที่มีลักษณะเหมือนตัวละครในภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” ได้ในชีวิตประจำวัน					
9. เหตุการณ์ต่าง ๆ ในภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” เป็นเหตุการณ์ที่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในชีวิตจริง					
10. เนื้อหาในภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” มีความสอดคล้องกับประสบการณ์ชีวิตของข้าพเจ้า					

ตอนที่ 2 : การเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคมจากภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น”

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนให้ข้าพเจ้ามีความเป็นตัวของตัวเอง					
2. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนให้ข้าพเจ้าเป็นคนมีความซื่อสัตย์					
3. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนให้ข้าพเจ้าเป็นคนก้าวร้าว					
4. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนให้ข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบ					
5. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนให้ข้าพเจ้ามีความกตัญญูรู้คุณ					
6. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนให้ข้าพเจ้ารู้จักการปรับตัวเข้ากับจังหวะและสิ่งแวดล้อม					
7. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนให้ข้าพเจ้ารู้จักรักษาน้ำใจคนอื่น					
8. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนให้ข้าพเจ้ามีความอดทน					
9. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนให้ข้าพเจ้าเป็นคนคดโกง					
10. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนให้ข้าพเจ้ามีน้ำใจเมตตาอารี					
11. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนให้ข้าพเจ้ามีความสุข					
12. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนให้ข้าพเจ้าเป็นคนเอาจริงเอาจัง					
13. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนให้ข้าพเจ้านิยมการแสวงหาการศึกษาสูง					
14. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนให้ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความกล้าหาญ					
15. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนให้ข้าพเจ้ารู้จักประมาณตนและรักสันโดษ					
16. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนให้ข้าพเจ้ามีอารมณ์สงบและสำรวม					
17. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนให้ข้าพเจ้ารู้จักการให้อภัย					
18. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนให้ข้าพเจ้ามีวิสัยทัศน์ มองการณ์ไกล					
19. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนให้ข้าพเจ้าเป็นคนใจร้อน					
20. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนให้ข้าพเจ้ารู้จักการให้ความรักใคร่สนิทสนมกับคนอื่น					
21. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนให้ข้าพเจ้าเป็นคนอ่อนน้อมเชื่อฟัง					

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
22. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบู๊นจิน” สอนให้ข้าพเจ้ารู้จักดูแลตนเอง ให้สะอาด เรียบร้อย					
23. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบู๊นจิน” สอนให้ข้าพเจ้าเป็นคนสนุกสนาน ร่าเริง					
24. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบู๊นจิน” สอนให้ข้าพเจ้ารู้จักพึ่งพาอาศัยกัน และกัน					
25. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบู๊นจิน” สอนให้ข้าพเจ้าเป็นคนเคร่งครัดกับ ทุกเรื่อง					
26. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบู๊นจิน” สอนให้ข้าพเจ้าเป็นคนมีคิดสร้าง สรรค์					
27. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบู๊นจิน” สอนให้ข้าพเจ้ามีความ ทะเยอทะยาน					
28. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบู๊นจิน” สอนให้ข้าพเจ้าเป็นคนมีความยุติ ธรรม					
29. ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบู๊นจิน” สอนให้ข้าพเจ้าเป็นคนเห็นแก่ตัว					

ตอนที่ 3 : ความเป็นแม่แบบ (Role Modeling)

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. เป่าบู๊นจินเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับคนไทย					
2. ข้าพเจ้ายึดถือเป่าบู๊นจินเป็นแม่แบบในการดำรงชีวิต					
3. พฤติกรรมของเป่าบู๊นจินเป็นพฤติกรรมที่ควรได้รับการสรรเสริญ					
4. รูปแบบในการดำรงชีวิตของเป่าบู๊นจินเป็นสิ่งที่สังคมไทยยกย่อง					
5. ข้าพเจ้าอยากจะมีคุณลักษณะเหมือนอย่างเป่าบู๊นจิน					
6. ข้าพเจ้ามักจะยกย่องการกระทำของเป่าบู๊นจินให้คนอื่นฟัง					
7. ข้าพเจ้ายึดถือปรัชญาการแก้ปัญหาของเป่าบู๊นจินเป็นวิธีแก้ปัญหา เฉพาะหน้าของตนเอง					
8. ข้าพเจ้ามักจะไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจของเป่าบู๊นจิน					
9. ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าเป่าบู๊นจินเป็นคนที่สมบูรณ์แบบ					
10. ข้าพเจ้าจะสอนลูกหลานให้ดำเนินชีวิตตามแบบเป่าบู๊นจิน					

ตอนที่ 4 : การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง (Parasocial Interaction)

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. เปาบุ้นจิ้นเป็นเสมือนเพื่อนหรือคนคุ้นเคยสำหรับข้าพเจ้า					
2. เมื่อเปาบุ้นจิ้นประสบกับสถานการณ์คับขัน ข้าพเจ้ามักจะลุ้นให้เปาบุ้นจิ้นสามารถแก้ปัญหาเหล่านั้นลุล่วงไปด้วยดี					
3. เมื่อภาพยนตร์จีนชุด “เปาบุ้นจิ้น” จบแต่ละตอน ข้าพเจ้าจะเฝ้ารอชมตอนต่อไป					
4. ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อเมื่อเห็นภาพของเปาบุ้นจิ้นปรากฏในสื่ออื่น ๆ อาทิ โฆษณา มิวสิควิดีโอ					
5. เปาบุ้นจิ้นเป็นเหมือนคนรู้จักของข้าพเจ้า					
6. ถ้าข้าพเจ้าพบเรื่องราวเกี่ยวกับเปาบุ้นจิ้นในหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสาร ข้าพเจ้าจะอ่านเรื่องราวนั้น					
7. ข้าพเจ้าชอบสะสมสิ่งของต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเปาบุ้นจิ้น					
8. ข้าพเจ้าอยากจะพบตัวจริงของเปาบุ้นจิ้น					
9. ข้าพเจ้าไม่เคยรู้สึกเศร้าและเสียใจ ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะเห็นเปาบุ้นจิ้นมีความทุกข์					
10. หากมีการนำแสดงของใช้ส่วนตัวของเปาบุ้นจิ้น ข้าพเจ้าอยากไปชื่นชม					

ตอนที่ 5 : ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง : ข้างล่างนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับตัวท่าน กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หรือกรอกข้อมูลลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ : ชาย หญิง

2. อายุ : _____ ปี

3. การศึกษา : ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ปวช./ปวส. ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ : ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ นักเรียน/นักศึกษา พนักงานบริษัทเอกชน
 เจ้าของกิจการ/ผู้ประกอบการธุรกิจ แม่บ้าน/เกษียณอายุ/ว่างงาน

5. ท่านมีบรรพบุรุษที่มีเชื้อสายจีนหรือไม่ มี ไม่มี

6. ท่านจำตัวละครของภาพยนตร์เรื่อง “เปาบุ้นจิ้น” ซึ่งก็คือ เปาบุ้นจิ้นได้ดีขนาดไหน?
- จำได้ดีมาก จำได้ดี พอจำได้ จำได้เล็กน้อย จำไม่ได้
7. ท่านเคยชม ภาพยนตร์จีนชุด “เปาบุ้นจิ้น” ทั้งหมดประมาณกี่ตอน?
- ชมหมดหรือเกือบหมดทุกตอน (มากกว่า 90%)
- ชมมากกว่าครึ่งหนึ่ง (มากกว่า 50% แต่น้อยกว่า 90%)
- ชมน้อยกว่าครึ่งหนึ่ง (น้อยกว่า 50% แต่มากกว่า 10%)
- เกือบไม่ได้ชมเลย (น้อยกว่า 10%)
8. ท่านเคยพูดคุยกับคนอื่นเกี่ยวกับ ภาพยนตร์จีนชุด “เปาบุ้นจิ้น” หรือตัวละคร เปาบุ้นจิ้น หรือไม่?
- ไม่เคย เคยบ้าง เคยบ่อย ๆ

ขอบพระคุณมากที่ให้ความร่วมมือครับ

ภาคผนวก ข : ตารางแสดงผลการวิจัย

- การมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมที่น่าเสนอ

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความเหมาะสมต่อการออกอากาศในเมืองไทย

ความเหมาะสมต่อการออกอากาศในเมืองไทย	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	97	24.3
เห็นด้วย	274	68.5
ไม่แน่ใจ	24	6
ไม่เห็นด้วย	3	0.7
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2	0.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 22 เมื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมต่อการออกอากาศในประเทศไทยของภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” พบว่า ร้อยละ 68.5 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว ที่มีมารองลงมาคือ กลุ่มที่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” เหมาะสมต่อการออกอากาศในเมืองไทย ซึ่งมีจำเป็นร้อยละ 24.3 สำหรับกลุ่มที่ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อประเด็นนี้มีเพียงเล็กน้อยรวมกันไม่ถึงร้อยละ 10

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความสอดคล้องของเนื้อหาภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” กับความเชื่อของคนไทย

ความสอดคล้องกับความเชื่อของคนไทย	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	56	14
เห็นด้วย	220	55
ไม่แน่ใจ	71	17.8
ไม่เห็นด้วย	48	12
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1.2
รวม	400	100

จากตารางที่ 23 พบว่า ร้อยละ 55 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่า เนื้อหาของภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” มีความสอดคล้องกับความเชื่อของคนไทย กลุ่มที่ไม่แน่ใจในประเด็นนี้มีจำนวนมากกว่าลงมา ซึ่งก็คือ ร้อยละ 17.8 ส่วนกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ กลุ่มไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับประเด็นนี้ ซึ่งมีร้อยละ 1.2

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความสอดคล้องของเนื้อหาของภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” กับค่านิยมของสังคมไทย

ความสอดคล้องกับค่านิยมของสังคมไทย	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	140	35
เห็นด้วย	201	50.2
ไม่แน่ใจ	47	11.7
ไม่เห็นด้วย	7	1.8
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1.7
รวม	400	100

จากตารางที่ 24 พบว่า ร้อยละ 50.2 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่า เนื้อหาของภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” มีความสอดคล้องกับค่านิยมของสังคมไทย ที่มีมากรองลงมาตามลำดับได้แก่ กลุ่มที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง กลุ่มที่ไม่แน่ใจ กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย และกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีร้อยละ 35, 11.7, 1.8 และ 1.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับวัฒนธรรมที่น่าเสนอในภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” เข้ากันได้กับวัฒนธรรมไทย

ความเข้ากันได้กับวัฒนธรรมไทย	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	96	24
เห็นด้วย	221	55.2
ไม่แน่ใจ	60	15
ไม่เห็นด้วย	16	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	7	1.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 25 พบว่า ร้อยละ 55.2 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่า วัฒนธรรมที่นำเสนอในภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สามารถเข้ากันได้กับวัฒนธรรมไทย ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างเพียงร้อยละ 1.8 ที่ไม่เห็นด้วยกับประเด็นนี้

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความเข้าใจเนื้อหาและสิ่งต่าง ๆ ที่นำเสนอในภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น”

ความเข้าใจเนื้อหาและสิ่งที่น่าสนใจ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	94	23.5
เห็นด้วย	184	46
ไม่แน่ใจ	72	18
ไม่เห็นด้วย	48	12
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2	0.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 26 ในด้านของความเข้าใจในเนื้อหาและสิ่งที่น่าสนใจในภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 46 เห็นด้วยว่าเนื้อหาและสิ่งที่น่าสนใจในภาพยนตร์จีนเรื่องดังกล่าวสามารถสร้างความเข้าใจให้กับกลุ่มของเขาได้ ที่มีมากรองลงมาคือกลุ่มที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ที่มีร้อยละ 23.5 ไม่แน่ใจ มีร้อยละ 18 ไม่เห็นด้วยมีร้อยละ 12 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งมีร้อยละ 0.5

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความเหมือนระหว่างวิถีชีวิตตัวละครในภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” กับวิถีชีวิตของคนไทย

ความเหมือนระหว่างวิถีชีวิตของตัวละครกับคนไทย	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	21	5.3
เห็นด้วย	175	43.8
ไม่แน่ใจ	117	29.2
ไม่เห็นด้วย	68	17
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	19	4.7
รวม	400	100

จากตารางที่ 27 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 43.8 เห็นด้วยเกี่ยวกับประเด็นในด้านความเหมือนระหว่างวิถีชีวิตตัวละครในภาพยนตร์จีนชุด “เปาบุ้นจิ้น” กับวิถีชีวิตของคนไทย กลุ่มที่มีมากรองลงมาคือกลุ่มที่ไม่แน่ใจเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว ซึ่งมีร้อยละ 29.2 ส่วนกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับประเด็นนี้ ซึ่งมีร้อยละ 4.7

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความเหมาะสมของชื่อของตัวละครในภาพยนตร์จีนชุด “เปาบุ้นจิ้น”

ความเหมาะสมของชื่อของตัวละคร	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	136	0.4
เห็นด้วย	104	26
ไม่แน่ใจ	120	30
ไม่เห็นด้วย	15	3.8
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1.2
รวม	400	100

จากตารางที่ 28 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 30 ไม่แน่ใจว่าชื่อของตัวละครในภาพยนตร์จีนชุด “เปาบุ้นจิ้น” เหมาะสมกับตัวละครหรือไม่ ส่วนกลุ่มที่มีมากรองลงมาคือกลุ่มที่เห็นด้วยว่าชื่อของตัวละครในภาพยนตร์จีนชุด “เปาบุ้นจิ้น” นั้นเหมาะสมแล้ว มีร้อยละ 26 มีเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับชื่อของตัวละครในภาพยนตร์จีนชุด “เปาบุ้นจิ้น”

ตารางที่ 29 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความเหมือนของตัวละครกับคนในชีวิตจริง

ความเหมือนของตัวละครในภาพยนตร์กับคนจริง ๆ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	47	11.7
เห็นด้วย	168	42
ไม่แน่ใจ	153	38.3
ไม่เห็นด้วย	27	6.8
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1.2
รวม	400	100

จากตารางที่ 29 พบว่า ร้อยละ 42 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยว่าตัวละครในภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” มีลักษณะเหมือนคนที่เราพบได้ในชีวิตประจำวัน ที่มีมารองลงมาตามลำดับมีดังนี้คือ กลุ่มที่ไม่แน่ใจ กลุ่มที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย และกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 30 จำนวนและร้อยละของระดับความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์ต่าง ๆ ในภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สามารถเกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน

ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ในภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น”	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	54	13.5
เห็นด้วย	141	35.2
ไม่แน่ใจ	94	23.5
ไม่เห็นด้วย	112	28
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3	0.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 30 พบว่า ร้อยละ 35.2 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ในภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” เป็นเหตุการณ์ที่สามารถเกิดขึ้นได้ในชีวิตจริง ในขณะที่กลุ่มที่มารองลงมาไม่เห็นด้วย กลุ่มที่มีน้อยที่สุดคือ กลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งซึ่งมีจำนวนไม่ถึงร้อยละ 1

ตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความสอดคล้องของเนื้อหาในภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” กับประสบการณ์ชีวิตของผู้ชม

ความสอดคล้องกับประสบการณ์ชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	22	5.5
เห็นด้วย	199	49.8
ไม่แน่ใจ	128	32
ไม่เห็นด้วย	37	9.2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	14	3.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 31 พบว่า ร้อยละ 49.8 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่า เนื้อหาในภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” มีความสอดคล้องกับประสบการณ์ชีวิตของพวกเขา ที่มีมารองลงมาคือกลุ่มที่ไม่แน่ใจว่า ภาพยนตร์จีนเรื่องดังกล่าวสอดคล้องกับประสบการณ์ของตนหรือไม่ ส่วนกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งมีจำนวนเพียงเล็กน้อยไม่ถึงร้อยละ 10

ตารางที่ 32 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเรียนรู้ค่านิยมความเป็นตัวของตัวเอง

ความเป็นตัวของตัวเอง	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	69	17.3
เห็นด้วย	112	28
ไม่แน่ใจ	168	42
ไม่เห็นด้วย	48	12
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3	0.7
รวม	400	100

จากตารางที่ 32 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 42 ไม่แน่ใจว่า ตนเองเรียนรู้ค่านิยมความเป็นตัวของตัวเองจากภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” หรือไม่ ในขณะที่มีเพียงจำนวนน้อยที่ไม่ได้เรียนรู้ค่านิยมดังกล่าวจากภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” ซึ่งก็คือ ร้อยละ 0.7

ตารางที่ 33 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเรียนรู้ค่านิยมความซื่อสัตย์

ความซื่อสัตย์	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	168	42
เห็นด้วย	181	45.2
ไม่แน่ใจ	41	10.3
ไม่เห็นด้วย	7	1.8
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4	0.7
รวม	400	100

จากตารางที่ 33 พบว่า ร้อยละ 87.2 ของกลุ่มตัวเห็นด้วยและเห็นด้วยอย่างยิ่งที่ว่า ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนค่านิยมเรื่องความซื่อสัตย์ให้แก่ตน ในขณะที่มีเพียงร้อยละ 0.7 เท่านั้นที่ไม่เห็นด้วยกับประเด็นดังกล่าว

ตารางที่ 34 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเรียนรู้ค่านิยมความรับผิดชอบ

ความรับผิดชอบ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	114	28.5
เห็นด้วย	224	56
ไม่แน่ใจ	36	9
ไม่เห็นด้วย	24	6
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2	0.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 34 พบว่า ร้อยละ 56 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าตนได้เรียนรู้ค่านิยมในด้านความรับผิดชอบต่อภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” ในขณะที่มีเพียงไม่ถึงร้อยละ 1 ไม่เห็นด้วยว่า ภาพยนตร์จีนเรื่องดังกล่าวสอนค่านิยมเรื่องความรับผิดชอบต่อผู้ชม

ตารางที่ 35 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเรียนรู้ค่านิยมความกตัญญูรู้คุณ

ความกตัญญูรู้คุณ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	208	52
เห็นด้วย	160	40
ไม่แน่ใจ	21	5.2
ไม่เห็นด้วย	4	1
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	7	1.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 35 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 52 เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ตนได้เรียนรู้ค่านิยมในด้านความกตัญญูรู้คุณจากภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” ที่มีมากรองลงมาได้แก่ กลุ่มที่เห็นด้วย กลุ่มที่ไม่แน่ใจ กลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และกลุ่มที่ไม่เห็นด้วย

ตารางที่ 36 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเรียนรู้ค่านิยมการรู้จักปรับตัวให้เข้ากับจิ้งหะและสิ่งแวดลอม

การรู้จักปรับตัวให้เข้ากับจิ้งหะและสิ่งแวดลอม	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	91	22.8
เห็นด้วย	132	33
ไม่แน่ใจ	148	37
ไม่เห็นด้วย	24	6
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1.2
รวม	400	100

จากตารางที่ 36 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 37 ไม่แน่ใจว่า ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนค่านิยมด้านการรู้จักปรับตัวให้เข้ากับจิ้งหะและสิ่งแวดลอมหรือไม่ ในขณะที่กลุ่มที่มีมากรองมา เห็นด้วยว่าภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนค่านิยมเรื่องการปรับตัวให้เข้ากับจิ้งหะสิ่งแวดลอม มีเพียงเล็กน้อยที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับประเด็นดังกล่าวประมาณร้อยละ 1.2

ตารางที่ 37 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเรียนรู้ค่านิยมการรู้จักรักษาน้ำใจคนอื่น

การรู้จักรักษาน้ำใจคนอื่น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	120	30
เห็นด้วย	164	41
ไม่แน่ใจ	77	19.3
ไม่เห็นด้วย	36	9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3	0.7
รวม	400	100

จากตารางที่ 37 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41 เห็นด้วยว่า ตนได้เรียนรู้ค่านิยมด้านการรู้จักรักษาน้ำใจคนอื่นจากภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” กลุ่มที่มีมากรองลงมาได้แก่ กลุ่มที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง กลุ่มไม่แน่ใจ กลุ่มไม่เห็นด้วย และกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 38 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเรียนรู้ค่านิยมความอดทน

ความอดทน	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	112	28
เห็นด้วย	222	55.5
ไม่แน่ใจ	36	9
ไม่เห็นด้วย	20	5
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	10	2.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 38 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 55.5 เห็นด้วยว่า ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนค่านิยมด้านความอดทนให้แก่ตน รองลงมาคือ กลุ่มที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง กลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือกลุ่มที่ไม่เห็นด้วย

ตารางที่ 39 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเรียนรู้ค่านิยมความมีน้ำใจเมตตาอารี

ความมีน้ำใจเมตตาอารี	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	103	25.7
เห็นด้วย	252	63
ไม่แน่ใจ	36	9
ไม่เห็นด้วย	5	1.3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4	1
รวม	400	100

จากตารางที่ 39 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 63 เห็นด้วยที่ว่า ตนเองได้เรียนรู้ค่านิยมด้านความมีน้ำใจเมตตาอารีจากภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” ในขณะที่กลุ่มที่ไม่เห็นด้วยและกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งมีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 1

ตารางที่ 40 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการรับรู้ค่านิยมความ
สุขภาพ

ความสุขภาพ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	72	18
เห็นด้วย	233	58.3
ไม่แน่ใจ	64	16
ไม่เห็นด้วย	11	2.7
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	20	5
รวม	400	100

จากตารางที่ 40 พบว่ากลุ่มตัวอย่างกว่าร้อยละ 50 เห็นด้วยว่าภาพยนตร์จีนชุด “เปาบุ้น
จิ้น” สอนค่านิยมในเรื่องความสุขภาพ ส่วนกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือกลุ่มที่ไม่เห็นด้วย ซึ่งมีเพียง
ร้อยละ 5

ตารางที่ 41 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการรับรู้ค่านิยมความเอา
จริงเอาจัง

ความเอาจริงเอาจัง	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	93	23.2
เห็นด้วย	220	55
ไม่แน่ใจ	56	14
ไม่เห็นด้วย	24	6
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	7	1.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 41 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 55 เห็นด้วยว่า ภาพยนตร์จีนชุด “เปาบุ้นจิ้น”
สอนค่านิยมในด้านความเอาจริงเอาจัง กลุ่มที่มีน้อยที่สุดคือกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งมีเพียงร้อย
ละ 1.8

ตารางที่ 42 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเรียนรู้ค่านิยมความ
นิยมการแสวงหาความรู้สูง

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
ทัศนคติการแสวงหาการศึกษาสูง		
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	116	29
เห็นด้วย	148	37
ไม่แน่ใจ	94	23.5
ไม่เห็นด้วย	36	9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	6	1.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 42 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 37 เห็นด้วยว่า ตนเองได้เรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคมในด้านการนิยมแสวงหาการศึกษาสูงจากภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” ที่มีมากรองลงมาคือกลุ่มที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ในขณะที่กลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งมีเพียงเล็กน้อย

ตารางที่ 43 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเรียนรู้ค่านิยมความกล้าหาญ

ความกล้าหาญ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	99	24.8
เห็นด้วย	140	35
ไม่แน่ใจ	128	32
ไม่เห็นด้วย	28	7
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1.2
รวม	400	100

จากตารางที่ 43 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 35 เห็นด้วยว่า ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนค่านิยมส่งเสริมสังคมในด้านความกล้าหาญให้กับตน โดยมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 44 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเรียนรู้ค่านิยมความรัก
สันโดษและรู้จักประมาณตน

รักสันโดษและรู้จักประมาณตน	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	50	12.5
เห็นด้วย	196	49
ไม่แน่ใจ	116	29
ไม่เห็นด้วย	34	8.5
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4	1
รวม	400	100

จากตารางที่ 44 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 49 เห็นด้วยว่า ตนเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริม
สังคมด้านการรักสันโดษและรู้จักประมาณตนจากภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” ที่มีมากรองลงมา
คือ กลุ่มที่ไม่แน่ใจ กลุ่มเห็นด้วยอย่างยิ่ง กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย และกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตาม
ลำดับ

ตารางที่ 45 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเรียนรู้ค่านิยมการมี
อารมณ์สงบและสำรวม

การมีอารมณ์สงบและสำรวม	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	48	12
เห็นด้วย	210	52.5
ไม่แน่ใจ	76	19
ไม่เห็นด้วย	36	9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	11	11
รวม	400	100

จากตารางที่ 45 ในด้านการเรียนรู้ค่านิยมการมีอารมณ์สงบและสำรวม พบว่า กลุ่มตัว
อย่างร้อยละ 52.5 เห็นด้วยว่า ตนได้เรียนรู้ค่านิยมดังกล่าวจากภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” ใน
ขณะที่มีเพียงเล็กน้อยที่ไม่เห็นด้วย

ตารางที่ 46 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเรียนรู้ค่านิยมการรู้จักการให้อภัย

การรู้จักการให้อภัย	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	90	22.5
เห็นด้วย	220	55
ไม่แน่ใจ	60	15
ไม่เห็นด้วย	24	6.0
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	6	1.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 46 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 55 เห็นด้วยว่า ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนค่านิยมส่งเสริมสังคมในด้านการรู้จักการให้อภัย ในขณะที่มีเพียงเล็กน้อยไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 47 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเรียนรู้ค่านิยมการมีวิสัยทัศน์ มองการณ์ไกล

การมีวิสัยทัศน์ มองการณ์ไกล	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	73	18.2
เห็นด้วย	152	38
ไม่แน่ใจ	144	36
ไม่เห็นด้วย	27	6.8
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4	1
รวม	400	100

จากตารางที่ 47 ในด้านค่านิยมการมีวิสัยทัศน์ มองการณ์ไกลนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 38 เห็นด้วยว่า ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนเกี่ยวกับค่านิยมดังกล่าว โดยที่มีจำนวนเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 48 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเรียนรู้ค่านิยมการรู้จัก
การให้ความรักใคร่สนิทสนมกับคนอื่น

การรู้จักการให้ความรักใคร่สนิทสนมกับคนอื่น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	57	14.3
เห็นด้วย	156	39
ไม่แน่ใจ	128	32
ไม่เห็นด้วย	49	9.7
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	20	5
รวม	400	100

จากตารางที่ 48 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 39 เห็นด้วยว่าตนเรียนรู้ค่านิยมด้านการรู้จัก
การให้ความรักสนิทสนมกับคนอื่น ที่มีมากรองลงมาคือ กลุ่มที่ไม่แน่ใจ กลุ่มที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
กลุ่มที่มีน้อยที่สุดคือ กลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 49 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเรียนรู้ค่านิยมความ
อ่อนน้อมเชื่อฟัง

ความอ่อนน้อมเชื่อฟัง	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	64	16
เห็นด้วย	232	58
ไม่แน่ใจ	54	13.5
ไม่เห็นด้วย	40	10
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	10	2.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 49 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 58 เห็นด้วยว่า ตนเรียนรู้ค่านิยมด้านความ
อ่อนน้อมเชื่อฟัง ที่มีมากรองลงมาคือกลุ่มที่ไม่แน่ใจ ส่วนกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
มีเพียงเล็กน้อย

ตารางที่ 50 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเรียนรู้ค่านิยมการรู้จักดูแลตนเองให้สะอาด เรียบร้อย

การรู้จักดูแลตนเองให้สะอาด เรียบร้อย	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	81	20.2
เห็นด้วย	84	21
ไม่แน่ใจ	135	33.8
ไม่เห็นด้วย	55	13.7
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	45	11.3
รวม	400	100

จากตารางที่ 50 ในด้านการรู้จักดูแลตนเองให้สะอาด เรียบร้อย พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 33.8 ไม่แน่ใจว่าภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” สอนตนค่านิยมในด้านดังกล่าวหรือไม่ ที่มีมากรองลงมาในระดับใกล้เคียงกันคือ กลุ่มที่เห็นด้วยอย่างยิ่งและกลุ่มที่เห็นด้วย

ตารางที่ 51 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเรียนรู้ค่านิยมความสนุกสนาน ร่าเริง

ความสนุกสนาน ร่าเริง	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	27	6.7
เห็นด้วย	60	15
ไม่แน่ใจ	220	55
ไม่เห็นด้วย	41	10.3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	52	13
รวม	400	100

จากตารางที่ 51 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 55 ไม่แน่ใจว่า ตนเรียนรู้ค่านิยมความสนุกสนานร่าเริงจากภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” หรือไม่ โดยมีเพียงเล็กน้อยที่ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 52 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเรียนรู้ค่านิยมการรู้จักพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

การรู้จักพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	100	25
เห็นด้วย	208	52
ไม่แน่ใจ	64	16
ไม่เห็นด้วย	25	6.2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3	0.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 52 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 52 เห็นด้วยว่า ตนได้เรียนรู้ค่านิยมการรู้จักพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันจากภาพยนตร์จีนชุด “เปาบุ้นจิ้น” ในขณะที่มีเพียงเล็กน้อยที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับประเด็นดังกล่าว

ตารางที่ 53 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเรียนรู้ค่านิยมความมีความคิดสร้างสรรค์

ความมีความคิดสร้างสรรค์	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	58	14.5
เห็นด้วย	112	28
ไม่แน่ใจ	120	30
ไม่เห็นด้วย	94	23.5
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	16	4
รวม	400	100

จากตารางที่ 53 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 30 ไม่แน่ใจว่า ตนเองเรียนรู้ค่านิยมด้านการมีความคิดสร้างสรรค์จากภาพยนตร์จีนชุด “เปาบุ้นจิ้น” โดยกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งมีเพียงเล็กน้อย

ตารางที่ 54 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเรียนรู้ค่านิยมความ
 ทะเยอทะยาน

ความทะเยอทะยาน	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3	0.8
เห็นด้วย	116	29
ไม่แน่ใจ	132	33
ไม่เห็นด้วย	72	18
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	77	19.2
รวม	400	100

จากตารางที่ 54 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 33 ไม่แน่ใจว่า ตนเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริม
 สังคมด้านความทะเยอทะยานจากภาพยนตร์จีนชุด “เป่าปุ่นจิ้น” หรือไม่ อีกเกือบ 1 ใน 3 เห็น
 ด้วยและเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ตนได้เรียนรู้ค่านิยมในด้านดังกล่าว

ตารางที่ 55 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเรียนรู้ค่านิยมความยุติ
 ธรรม

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
ความยุติธรรม		
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	217	54.3
เห็นด้วย	132	33
ไม่แน่ใจ	44	11
ไม่เห็นด้วย	7	1.7
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-	-
รวม	400	100

จากตารางที่ 55 ในด้านความยุติธรรมพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 54.3 เห็นด้วยอย่างยิ่ง
 ว่า ตนได้เรียนรู้ค่านิยมในด้านดังกล่าว ที่มีมากรองลงมาคือ กลุ่มที่เห็นด้วย กลุ่มที่ไม่แน่ใจ
 สำหรับกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างยี่งั้นไม่มีเลย

ตารางที่ 56 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับคนไทยของเปาบุ้นจิ้น

เปาบุ้นจิ้นเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับคนไทย	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	137	34.2
เห็นด้วย	220	55
ไม่แน่ใจ	35	8.8
ไม่เห็นด้วย	5	1.2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	7	1.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 56 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 55 เห็นด้วยว่าเปาบุ้นจิ้นเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับคนไทย ที่มีมากรองลงมาคือ กลุ่มที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง กลุ่มที่ไม่แน่ใจ กลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 57 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการยึดถือเปาบุ้นจิ้นเป็นแม่แบบในการดำรงชีวิต

ข้าพเจ้ายึดถือเปาบุ้นจิ้นเป็นแม่แบบในการดำรงชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	52	13
เห็นด้วย	155	38.8
ไม่แน่ใจ	128	32
ไม่เห็นด้วย	60	15
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1.2
รวม	400	100

จากตารางที่ 57 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 38.8 เห็นด้วยว่า ตนเองยึดถือเปาบุ้นจิ้นเป็นแม่แบบในการดำรงชีวิต รองลงมากร้อยละ 32 ไม่แน่ใจว่าตนเองยึดถือเปาบุ้นจิ้นเป็นแบบอย่างในการดำรงชีวิตหรือไม่ สำหรับกลุ่มที่มีน้อยที่สุดคือกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 58 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความเห็นว่าเป็นว่าพฤติกรรมของเป่าบันนุเงินเป็นพฤติกรรมที่ควรได้รับการสรรเสริญ

พฤติกรรมของเป่าบันนุเงินเป็นพฤติกรรมที่ควรได้รับการสรรเสริญ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	176	44
เห็นด้วย	189	47.25
ไม่แน่ใจ	20	5
ไม่เห็นด้วย	13	3.25
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2	0.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 58 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 47.25 เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าพฤติกรรมของเป่าบันนุเงินเป็นพฤติกรรมที่ควรได้รับการสรรเสริญ ในขณะที่ที่เหลือเห็นด้วย มีเพียงส่วนน้อยมากที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับประเด็นดังกล่าว

ตารางที่ 59 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความเห็นที่ว่ารูปแบบในการดำรงชีวิตของเป่าบันนุเงินเป็นสิ่งที่สังคมไทยยกย่อง

รูปแบบในการดำรงชีวิตของเป่าบันนุเงินเป็นสิ่งที่สังคมไทยยกย่อง	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	84	21
เห็นด้วย	249	62.2
ไม่แน่ใจ	48	12
ไม่เห็นด้วย	12	3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	7	1.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 59 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 62.2 เห็นด้วยว่า รูปแบบในการดำรงชีวิตของเป่าบันนุเงินเป็นสิ่งที่สังคมไทยยกย่อง มีจำนวนเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 60 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความอยากมีลักษณะเหมือนเป่าบันจิ้น

ความอยากมีคุณลักษณะเหมือนเป่าบันจิ้น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	72	18
เห็นด้วย	124	31
ไม่แน่ใจ	148	37
ไม่เห็นด้วย	31	7.8
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	25	6.2
รวม	400	100

จากตารางที่ 60 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 37 ไม่แน่ใจว่าตนเองอยากจะมีลักษณะเหมือนเป่าบันจิ้นหรือไม่ ที่มีมากรองลงมากคือกลุ่มที่เห็นด้วยว่า ตนอยากมีลักษณะเหมือนเป่าบันจิ้น มีจำนวนเพียงเล็กน้อยที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 61 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการยกย่องการกระทำของเป่าบันจิ้นให้คนอื่นฟัง

การยกย่องการกระทำของเป่าบันจิ้นให้คนอื่นฟัง	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	52	13
เห็นด้วย	167	41.7
ไม่แน่ใจ	101	25.3
ไม่เห็นด้วย	64	16
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	16	4
รวม	400	100

จากตารางที่ 61 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41.7 เห็นด้วยในประเด็นที่ว่า ตนเองมักยกย่องการกระทำของเป่าบันจิ้นให้ผู้อื่นฟัง ที่มีมากรองลงมากคือ กลุ่มที่ไม่แน่ใจว่าตนเองยกย่องการกระทำของเป่าบันจิ้นให้คนอื่นฟังหรือไม่ แต่กลุ่มที่มีน้อยที่สุดคือกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 62 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการยึดถือปรัชญาของเปา
 บุ้นจิ้นเป็นวิธีแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

การยึดถือปรัชญาการแก้ปัญหาของเปาบุ้นจิ้นเป็นวิธีแก้ปัญหาเฉพาะหน้า	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	54	13.5
เห็นด้วย	112	28
ไม่แน่ใจ	162	40.5
ไม่เห็นด้วย	52	13
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	20	5
รวม	400	100

จากตารางที่ 62 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 40.5 เห็นด้วยต่อการยึดถือปรัชญาในการแก้ปัญหาของเปาบุ้นจิ้นเป็นปรัชญาในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ที่มีมารองลงมาคือ กลุ่มที่เห็นด้วย และกลุ่มที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 63 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความเห็นด้วยกับการตัดสินใจ
 คติของเปาบุ้นจิ้น

ความเห็นด้วยกับการตัดสินใจคติของเปาบุ้นจิ้น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	84	21
เห็นด้วย	188	47
ไม่แน่ใจ	60	15
ไม่เห็นด้วย	61	15.2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	7	1.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 63 ในด้านของความเห็นด้วยกับการตัดสินใจคติของเปาบุ้นจิ้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 47 เห็นด้วยกับการตัดสินใจคติของเปาบุ้นจิ้น ที่มีมารองลงมาคือกลุ่มที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีเพียงเล็กน้อยที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 64 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความเห็นว่าเป็นคนที่มีสมรรถนะแบบ

ความเห็นว่าเป็นคนที่มีสมรรถนะแบบ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	45	11.2
เห็นด้วย	160	40
ไม่แน่ใจ	111	27.8
ไม่เห็นด้วย	72	18
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	12	3
รวม	400	100

จากตารางที่ 64 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 27.8 เห็นด้วยว่าเป็นคนที่มีสมรรถนะแบบ กลุ่มที่มีมารองลงมาคือกลุ่มที่ไม่แน่ใจ กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย กลุ่มที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ

ตารางที่ 65 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความเห็นที่จะสอนลูกหลานให้ดำเนินชีวิตตามแบบเป่าบู้จิ้น

ความเห็นที่จะสอนลูกหลานให้ดำเนินชีวิตตามแบบเป่าบู้จิ้น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	28	7
เห็นด้วย	131	32.7
ไม่แน่ใจ	192	48
ไม่เห็นด้วย	37	9.3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	12	3
รวม	400	100

จากตารางที่ 65 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 48 ไม่แน่ใจว่าจะสอนลูกหลานให้ดำเนินชีวิตตามแบบของเป่าบู้จิ้นหรือไม่ มีเพียงเล็กน้อยที่เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อการสอนลูกหลานให้ดำเนินชีวิตตามแบบเป่าบู้จิ้น

ตารางที่ 66 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการที่เป่าบุนจิ้นเป็นเสมือนเพื่อนหรือคนคุ้นเคย

การที่เป่าบุนจิ้นเป็นเสมือนเพื่อนหรือคนคุ้นเคย	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	47	11.7
เห็นด้วย	124	31
ไม่แน่ใจ	101	25.3
ไม่เห็นด้วย	116	29
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	12	3
รวม	400	100

จากตารางที่ 66 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 29 เห็นว่าเป่าบุนจิ้นเป็นเสมือนเพื่อนหรือคนคุ้นเคยของตน ที่มีมารองลงมาคือ กลุ่มที่ไม่แน่ใจ กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย มีเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 67 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการลุ่นไปกับเป่าบุนจิ้น เมื่อเป่าบุนจิ้นประสบสถานการณ์คับขัน

การลุ่นไปกับเป่าบุนจิ้น เมื่อเป่าบุนจิ้นประสบสถานการณ์คับขัน	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	88	22
เห็นด้วย	200	50
ไม่แน่ใจ	64	16
ไม่เห็นด้วย	42	10.5
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	6	1.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 67 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50 เห็นด้วยว่าตนเองลุ่นไปกับเป่าบุนจิ้น เมื่อเป่าบุนจิ้นประสบกับสถานการณ์คับขัน มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 68 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเฝ้าโรคมตอต่อไปนี้

การเฝ้าโรคมตอต่อไปนี้	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	95	23.8
เห็นด้วย	156	39
ไม่แน่ใจ	81	20.2
ไม่เห็นด้วย	56	14
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	12	3
รวม	400	100

จากตารางที่ 68 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 39 เห็นด้วยว่าตนเองเฝ้าโรคมตอต่อไปนี้เมื่อเปาบุ้นจิ้นจบแต่ละตอน โดยมีเพียงเล็กน้อยที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 69 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการติดตามชมเปาบุ้นจิ้นในสื่ออื่น ๆ

การติดตามเปาบุ้นจิ้นที่ปรากฏในสื่ออื่น ๆ อาทิ ทีวี สิกคีดีไอ โฆษณก	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	48	12
เห็นด้วย	116	29
ไม่แน่ใจ	142	35.5
ไม่เห็นด้วย	92	23
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2	0.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 69 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 35.5 เห็นด้วยว่า ตนเองมักติดตามชมเปาบุ้นจิ้นในสื่ออื่น ๆ โดยมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่ไม่เคยติดตามเลย

ตารางที่ 70 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการที่เป่าบุนจิ้นเป็นเสมือนคนรู้ใจของข้าพเจ้า

การที่เป่าบุนจิ้นเป็นเสมือนคนรู้ใจของข้าพเจ้า	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	32	8
เห็นด้วย	87	21.7
ไม่แน่ใจ	72	18
ไม่เห็นด้วย	157	39.3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	52	13
รวม	400	100

จากตารางที่ 70 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 39.3 ไม่เห็นด้วยว่าเป่าบุนจิ้นเป็นเสมือนเพื่อนหรือคนรู้ใจ มีเพียงเล็กน้อยที่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าเป่าบุนจิ้นเป็นเสมือนเพื่อนหรือคนรู้ใจ

ตารางที่ 71 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับติดตามเรื่องราวของเป่าบุนจิ้นในหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร

การติดตามเรื่องราวของเป่าบุนจิ้นในหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	29	7.2
เห็นด้วย	124	31
ไม่แน่ใจ	164	41
ไม่เห็นด้วย	75	18.8
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	8	2
รวม	400	100

จากตารางที่ 71 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 38.2 ติดตามเรื่องราวของเป่าบุนจิ้นในหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร ในขณะที่มีเพียงเล็กน้อยที่ไม่เคยติดตามเลย

ตารางที่ 72 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความชอบสะสมสิ่งของต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเปาบุ๋นจิ้น

ความชอบสะสมสิ่งของต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเปาบุ๋นจิ้น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	16	4
เห็นด้วย	76	19
ไม่แน่ใจ	43	10.7
ไม่เห็นด้วย	120	30
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	145	36.3
รวม	400	100

จากตารางที่ 72 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 36.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งในประเด็นที่ว่าตนชอบสะสมสิ่งของต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเปาบุ๋นจิ้น มีจำนวนเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่เห็นด้วยอย่างยิ่งในประเด็นที่ว่าตนชอบสะสมสิ่งของต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเปาบุ๋นจิ้น

ตารางที่ 73 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความอยากจะพบตัวจริงของเปาบุ๋นจิ้น

ความอยากจะพบตัวจริงของเปาบุ๋นจิ้น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	20	5
เห็นด้วย	166	41.5
ไม่แน่ใจ	80	20
ไม่เห็นด้วย	74	18.5
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	60	15
รวม	400	100

จากตารางที่ 73 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41.5 เห็นด้วยว่าอยากจะพบกับตัวจริงของเปาบุ๋นจิ้น ที่มีมากรองลงมาคือกลุ่มที่ไม่แน่ใจ กลุ่มไม่เห็นด้วย และกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ

ตารางที่ 74 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความรู้สึกเศร้าและเสียใจ เมื่อเห็นเป่าบันจิ้นมีความทุกข์

ความรู้สึกเศร้าและเสียใจ เมื่อเห็นเป่าบันจิ้นมีความทุกข์	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	60	15
เห็นด้วย	154	38.5
ไม่แน่ใจ	112	28
ไม่เห็นด้วย	42	10.5
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	32	8
รวม	400	100

จากตารางที่ 74 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 38.5 เห็นด้วยว่าตนเองรู้สึกเศร้าเสียใจ เมื่อเห็นเป่าบันจิ้นมีความทุกข์ มีเพียงเล็กน้อยที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 75 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความอยากไปชื่นชมของใช้ของเป่าบันจิ้น

ความอยากไปชื่นชมของใช้ของเป่าบันจิ้น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	29	7.2
เห็นด้วย	164	41
ไม่แน่ใจ	136	34
ไม่เห็นด้วย	43	10.7
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	28	7
รวม	400	100

จากตารางที่ 75 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41 ไม่แน่ใจว่าอยากจะไปชื่นชมของใช้ของเป่าบันจิ้นหรือไม่ ถ้ามีการจัดแสดงโชว์ มีเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าอยากจะไปชมของใช้ของเป่าบันจิ้น

ประวัติผู้เขียน

นายณฤบดี วรรณาคม เกิดวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2519 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการประชาสัมพันธ์ เกียรตินิยมอันดับที่ 1 เหรียญทอง เกรดเฉลี่ย 3.83 จากคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2539 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2540

